

Rette kunne bebrejdes Staten, at den brød Neutraliteten, hvis den med Vidende taalte, at der paa dens Territorium dannedes frivillige Korps, bestemte til at understøtte den ene af de krigsførende Magter til Skade for den anden". Disse forskellige Udtalelser — som jeg er overbevist om, stemme med Opfattelsen vistnok hos alle andre Folkeretslærere — godtgøre tydelig, at det Forbud, som Lovforslaget indeholder, gaar ud over, hvad den almindelig gældende Folkeret kræver af en neutral Stat. Naar det i Sammenhæng dermed forbydes at lodse fremmede Krigs- eller Transportskibe uden for dansk Lodsfarvand, vil jeg yderligere gøre opmærksom paa, at der herved synes at fremkomme en mærkelig Anomali. Det forbydes altsaa ikke en dansk Lods eller Matros eller kendt Mand at lodse fremmede Magters Krigsskibe gennem vore egne Farvande, og det maaske under Forhold, hvor Risikoen for at blive beskyldt for Neutralitetsbrud kan være overhængende. Dette er ikke forbudt, men det er derimod forbudt en dansk Matros at paatage sig at lodse et fremmed Krigsskib for Eksempel i japanesiske eller sydamerikanske Farvande. Jeg kan ikke ret se, at der er god Sammenhæng i disse Bestemmelser. — Jeg gaar dernæst til et andet Punkt i Lovforslaget; det er det, der vedrører Krigskontrabande. Det vil være ærede Medlemmer, som have beskæftiget sig med disse Emner, bekendt, at Begrebet „Krigskontrabande“ er meget tvivlsomt og omstridt. Utvivlsomt maa der siges herunder at henhøre saadanne Genstande som Vaaben, Ammunition, direkte Udrustningsgenstande for Soldaterne og lignende Ting. Mere tvivlsomt er det, om Sager som Kul, Jærnbanseskiner, Levnedsmidler, Tømmer og andet lignende ogsaa kan henregnes hertil. Men hvilken Udstrækning Begrebet end har — og det vil i det enkelte Tilfælde vel for en stor Del komme til at bero paa Omstændighederne og paa den Myndighed, hvormed den krigsførende Magt kan paatvinge den neutrale sin Mening, — synes det dog at være en fælles folkeretlig Opfattelse med Hensyn til de almindelige Regler for Handel med og Transport af Krigskontrabande. I Korthed turde Reglen være den, at det strider mod en Stats

Neutralitet at tillade, at der fra dens Territorium foregaar en direkte Forsyning af fremmede Krigsskibe med Krigskontrabande, med andre Ord, at det er stridende mod Neutraliteten, om en Stat tillader, at dens Territorium benyttes som Basis eller Støttepunkt for en krigsførende Magts sømilitære Operationer. Derimod er det ikke forment de private handlende i den neutrale Stat at foretage Handel med og Transport af Krigskontrabande ogsaa til og for de krigsførende Magter, kun at dette sker for vedkommendes egen Regning og Risiko. Jeg skal atter her citere en Udtalelse af Professor Martens. Han siger saaledes: „Den neutrale Regering kan ikke udtrykkelig tillade eller endogsaa protegere Tilførsel af Krigskontrabande ved dens Undersaatter til de krigsførende Parter. Men man er paa ingen Maade beføjet til at beskyldte den neutrale Stat for Pligtforsømmelse, hvis dens Undersaatter som private Enkeltmænd paa egen Regning og Risiko drive Handel med Krigskontrabande. Den Fordring, at den neutrale Stat skal træffe Foranstaltninger til at føre specielt Opsyn med dens Undersaatters Handel, er ikke begrundet“. Altsaa, den private Mand, som indlader sig paa at sende Krigskontrabande til de krigsførende Stater, udsætter sig for, at Skibet anholdes, og at Skib og Ladning eventuelt kondemneres; han handler paa egen Risiko, og han maa finde sig deri, om han mister sin Ejendom. Men noget Brud paa Neutraliteten fra Statens Side ved ikke at have sørget for at hindre hans Handling, foreligger der ikke. Af de to Bestemmelser i Lovforslaget, der vedrøre Krigskontrabande, synes den under Nr. 3 at være i Overensstemmelse med de anførte Regler, idet jeg gaar ud fra, at naar der tales om de krigsførende Magters „Skibe“, er derved at forstaa Krigsskibe. Men naar det under Nr. 4 hedder, at det er forbudt „at transportere Krigskontrabande for nogen af de krigsførende Magter eller til dem at udleje eller bortfragte Skibe, som vides eller formodes at være bestemte til saadant Brug“, forekommer det mig, skønt Bestemmelsen er noget uklart affattet, at den gaar videre, end hvad der med Rette fra Folkerettens Synspunkt kan kræves.